इत्युक्त्वा मूषकं हस्ते गृहीत्वा संपुटे च तम् ।
लिखित्वास्य गतो ऽभूवमहं सो ऽप्यहसद्वणिक् ॥
चणकाञ्जलियुग्मेन मूल्येन स च मूषकः ।
मार्जारस्य कृते दत्तः कस्य चिद्वणिजो मया ॥
5 कृत्वा तांश्चणकान्पिष्टान्गृहीत्वा जलकुम्भिकाम् ।
अतिष्ठं चत्वरे गत्वा छायायां नगराद्बहिः ॥
तत्र श्रान्तागतायाम्भः शीतलं चणकांश्च तान् ।
काष्ठभारिकसंघाय सप्रश्रयमदामहम् ॥
एकैकः काष्ठिकः प्रीत्या काष्ठे द्वे द्वे ददौ मम ।
10 विक्रीतवानहं तानि नीत्वा काष्ठानि चापणे ॥
ततः स्तोकेन मूल्येन क्रीत्वा तांश्चणकांस्ततः ।
तथैव काष्ठिकेभ्यो ऽहमन्येद्युः काष्ठमाहरम् ॥
एवं प्रतिदिनं कृत्वा प्राप्य मूल्यं क्रमान्मया ।
काष्ठिकेभ्यो ऽखिलं दारु क्रीतं तेभ्यो दिनत्रयम् ॥
15 अकस्मादथ संजाते काष्ठच्छेदे ऽतिवृष्टिभिः ।
मया तद्दारु विक्रीतं पणानां बहुभिः शतैः ॥
तेनैव विपणीं कृत्वा धनेन निजकौशलात् ।
कुर्वन्वाणिज्यं क्रमशः संपन्नो ऽस्मि महाधनः ॥
सौवर्णो मूषकः कृत्वा मया तस्मै समर्पितः ।
20 विशाखिलाय सो ऽपि स्वां कन्यां मह्यमदात्ततः ॥
अत एव च लोके ऽहं प्रसिद्धो मूषकाख्यया ।
एवं लक्ष्मीरियं प्राप्ता निर्धनेन सता मया ॥